

Viljen i veta och viljen i förstå

trad. Blekinge



Och vil-jen i ve-ta och vil-jen i för-stå, hur bön-der-na bru-ka så haf-re? Min



fa-der han såd-de så och så, och stun-dom han vi-la-de på ar-men. Så



stam-pa han med fot, så klap-pa han med hand, så gla-de-lig, så gla-de-lig, så



vän-der han sig om ut-i rin-gen. Och se, vad jag fick ut - i min hand och



se, vad jag fick att fö-ra! En li-ten flic-ka så fin och grann, så nätt i si - na



klä-der. Jag hål-ler dig så kär, jag sti-ger dig så när, jag törs in-te sä-ga hur



vac-ker du är, jag lå - ter dig stå till en an-nan.